

2. LEGAT (2) *sb m*

e jasne, a pochylone.

sg N legât (1). ◇ I legât(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Leń, próżniak (2) : A załz też zle źrobká kupić zá dziełięć złotych á dác go zá trzydzieści? Iednoby nie trzebá zbytnim legatem być/ ábo łie zbytniemi á niepotrzebnemi biełiádami záwždy báwić. RejZwierc 109.

Podwójna gra słów przez skojarzenie z „legat” ‘poseł’ oraz z czymś co leży (obscenicznie) (1): STárołtá iednéy pániéy rołkazał obiáwić/ Ze Legatá Rzymłkiégo v niéy miał połtáwić: Bá toć/ pry/ Legat práwy/ co go łtáwiác trzebá/ Ale w mym domu takim nie dawáią chlebá. KochFr 31.

Cf LEGART, LEGAWIEC, LEGAWY

HG